

(Följ icke med strömmen.doc)

Vishetens värld

III Följ icke med strömmen

Innehåll: Varning till kristna ungdomar att följa med i tidens trender. Uppmaning att gå mot strömmen.

Tendens: Fördömande inställning till det mesta ungdomarna möter utanför kristna sammanhang.

Grundtanke: Utan Gud är mskan slav under det gudsfrånvända jaget med sin liderlighet (vilket leder till ett liv i synd). Först i Gud är hon fri att leva som hon är menad att leva.

Samhällssyn: Negativ. Svartmålning i beskrivningen av samhällslivet som förutsätts vara gudsfrånvänt.

Alternativ samhällssyn: Exempel från texten

"Och den, som trampar sin övertygelse för att vara kejsarens vän, förlorar både världens aktning och Guds vänskap". S 250

"Banbrytare på reformationens, kulturens och vetenskapens områden hava, utan hänsyn till andras omdömen, följt sin egen övertygelse. Och de hava delat ene-handa öden. Samtiden har hånat dem, men eftervärlden prisar dem...Den rättfärdiges minne lever i välsignelse, men den ogudaktige har sitt namn i sanden." s 251

3:o. De föddes till konungar, men ville hellre roa sig med jakt och andra äventyr än sysselsätta sig med de allvarliga ting, som utbilda hjältarna för livets kamp. Den gyllene spiran förföras, kronan överlåtes till en annan. Fienden intager landet, medan ynglingen jagar efter jordens skuggbilder... s 252

Med sin stora begåvning hade han (som fötts till konung) kunnat vara till stor nytta för samtiden och sluta sina dagar som en vördad patriark...(men han blev inte det) och är ej i stånd att kunna ingjuta nya, friska tankar och de andeströmmar, som höja livet och göra omgivningen bättre. S 252

Många som kunna vara lärda män, sitta nu, berövade förståndet...s 253

EG förutsätter alltså ett kristet samhälle anført av levande kristna.

Okommenterad utsaga om att den moderna tanken undantränger den barnsliga tron.

”Den moderna tanken undantränger den barnsliga tron, och själen går in i evigheten utan hopp”. s 251 f

Bibelanknytning: Gudlöshet av annat slag än det som växte fram under EG:s tid aktuell i de bibliska miljöerna, men EG får en del direkta träffar. Det bästa exemplet är hans parafras av Ordspr 7:6-27. EG anknyter genom typfallen Simson, Belsassar, folket som ropade både Hosianna och korsfäst, Ananias och Safira.

Bibelanknytningarna

? dekorerande

* illustrerande

** anknyttande

*** träffande

*2 Mos 17:12 s 252 12Och när Moses händer blevo tunga, togo de en sten och lade under honom, och på den satte han sig; sedan stödde Aron och Hur hans händer, en på vardera sidan. Så höllos hans händer stadiga, till dess solen gick ned.

**2 Mos 32 s 250 Guldkalven

**Dom 16:19 f s 248 Nu lagade hon så, att han somnade in på hennes knän; och sedan hon hade kallat till sig en man som på hennes befallning skar av de sju flätorna på hans huvud, begynte hon att få makt över honom, och hans styrka vek ifrån honom. 20Därefter ropade hon: ”Filistéerna äro över dig, Simson!” När han då vaknade upp ur sömnen, tänkte han: ”Jag gör mig väl fri, nu såsom de förra gångerna, och skakar mig lös”; ty han visste icke att HERREN hade vikit ifrån honom.

**Dom 16:21 s 248 21Men filistéerna grepo honom och stucko ut ögonen på honom. Därefter förde de honom ned till Gasa och bundo honom med kopparfjättrar, och han måste mala i fängelset.

*Dom 16:28 s 252 Men Simson ropade till HERREN och sade: ”Herre, HERRE, tänk på mig och styrk mig allenast denna gång, o Gud, så att jag får taga hämnd på filistéerna för ett av mina båda ögon.”

*Ordspr 4:10-12 s 248 Hör, min son, och tag emot mina ord, så skola dina levnadsår bliva många. 11Om vishetens väg undervisar jag dig, jag leder dig på det rättas stigar. När du går, skall sedan intet vara till hinder för dina steg, och när du löper, skall du icke falla. Citatet ovan från Ordspr 4:12 b (1878)

***Ordspr 7:6-27 s 253 6Ty ut genom fönstret i mitt hus, fram genom gallret där blickade jag; 7då såg jag bland de fåkunniga, jag blev varse bland de unga en yngling utan förstånd. 8Han gick fram på gatan invid hörnet där hon bodde, på vägen till hennes hus skred han fram, 9skymningen, på aftonen av dagen, nattens dunkel, när mörker rådde 10Se, då kom där en kvinna honom till mötes; hennes dräkt var en skökas, och hennes hjärta illfundigt. 11Yster och lättsinnig var hon, hennes fötter hade ingen ro i hennes hus. 12Än var hon på gatan, än var hon på torgen vid vart gathörn stod hon på lur. 13Hon tog nu honom fatt och kysste honom och sade till honom med fräckhet i sin uppsyn: 14”Tackoffer har jag haft att frambära; i dag har jag fått infria mina löften. 15Därför gick jag ut till att möta dig jag ville söka upp dig, och nu ha jag funnit dig. 16Jag har bäddat min säng med sköna täcken, med brokigt linne från Egypten. 17Jag har bestänkt min bädd med myrra, med aloe och med kanel. 18Kom, låt oss förnöja oss med kärlek intill morgonen, och förlusta oss med varandra i älskog. 19Ty min man är nu icke hemma han har rest en lång väg bort. 20Sin penningpung tog han med sig; först vid fullmånstiden kommer han hem.” 21Så förleder hon honom med allahanda fagert tal; genom sina läppars halhet förför hon honom. 22Han följer efter henne med hast, lik oxen som går för att slaktas, och lik fången som föres bort till straffet för sin dårskap; 23ja, han följer, till dess pilen genomborrar hans lever, lik fågeln som skyndar till snaran, utan att förstå att det gäller dess liv. 24Så hören mig nu, I barn, och given akt på min muns tal. 25Låt icke ditt

hjärta vika av till hennes vägar, och förvilla dig ej in på hennes stigar. 26Ty många som ligga slagna äro fällida av henne, och stor är hopen av dem hon har dräpt. 27Genom hennes hus gå dödsrikets vägar, de som föra nedåt till dödens kamrar.

?Jes 53:7 s 252 Han blev plågad, fastän han ödmjukade sig och icke öppnade sin mun, lik ett lamm, som föres bort att slaktas, och lik ett får, som är tyst inför dem som klippta det ja, han öppnade icke sin mun.

**Dan 5:9 s 251 Då blev konung Belsassar ännu mer förskräckt, och färgen vek bort ifrån hans ansikte, och hans stormän stodo bestörta

**Dan 9:40 ff s 250 Ett fjärde rike skall ock uppstå och vara starkt såsom järn, ty järnet krossar och sönderslår ju allt; och såsom järnet förstör allt annat, så skall ock detta krossa och förstöra. Men att du såg fötterna och tårna vara delvis av krukmakarlera och delvis av järn, det betyder att det skall vara ett söndrat rike, dock så att det har något av järnets fasthet, ty du såg ju järn vara där, blandat med lerjord. Och att tårna på fötterna voro delvis av järn och delvis av lera, det betyder att riket skall vara delvis starkt och delvis svagt.

***Matt 18:7 s 254 Ve världen för förförelers skull! Förförelser måste ju komma; men ve den människa genom vilken förförelsen kommer!

***Matt 21:9 s 250 Och folket, både de som gingo före honom och de som följde efter, ropade och sade: "Hosianna Davids son! Välsignad vare han som kommer, i Herrens namn. Hosianna i höjden!"

***Matt 27:4 f s 250 och sade: "Jag har syndat därigenom att jag har förrätt oskyldigt blod." Men de svarade: "Vad kommer det oss vid? Du får själv svara därför." 5Då kastade han silverpenningarna i templet och gick sin väg. Sedan gick han bort och hängde sig.

***Mark 15:13 s 250 så skriade de åter: "Korsfäst honom!"

**Luk 15:17 s 248 Då kom han till besinning och sade: 'Huru många legodrängar hos min fader hava icke bröd i överflöd, medan jag har förgås av hunger!

***Apg 5:10 s 251 Och strax föll hon ned vid hans fötter och gav upp andan; och när de unge männen kommo in, funno de henne död. De buro då ut henne och begrovo henne bredvid hennes man.

***Gal 6:7 s 251 Faren icke vilse. Gud låter icke gäcka sig. *Ty vad människan sår, det skall hon ock skörda.*

***2 Petr 2:9 s 248 Så förstår Herren att frälsa de gudfruktiga ur prövningen, men ock att under straff förvara de orättfärdiga till domens dag.

*Upp 18:9 s 254 Och jordens konungar, som hava bedrivit otukt och levat i vällust med henne, skola gråta och jämra sig över henne, när de se röken av hennes brand.

III

Följ icke med strömmen s 248-254

Min rubrik: Inledningsord

»Att du ej må snava, när du löper.»

Ordspr 4:10-12 s 248 Hör, min son, och tag emot mina ord, så skola dina levnadsår bliva många. 11Om vishetens väg undervisar jag dig, jag leder dig på det rättas stigar. När du går, skall sedan intet vara till hinder för dina steg, och när du löper, skall du icke falla.

EG:s citat ovan från Ordspr 4:12 b (1878)

Mången yngling föröder sin tid på lapprisaker, medan andra driva mellan skären på tidens nyckfulla hav utan sjökort, utan roder, utan styrman och — det dåraktigaste av allt — utan mål. H a n d r i v e r ! Antingen måste han vara från sina sinnen (Luk. 15: 17) eller bestämd att förgås (2 Petr. 2). I våra större städer kan man få se unga män driva gata upp och gata ned, från kaféet till krogen, från krogen till nattliga utsvävningar. Vad är deras mål? Fångelse eller dårhus?

Luk 15:17 s 248 Då kom han till besinning och sade: 'Huru många legodrängar hos min fader hava icke bröd i överflöd, medan jag har förgås av hunger!

2 Petr 2:9 s 248 Så förstår Herren att frälsa de gudfruktiga ur prövningen, men ock att under straff förvara de orättfärdiga till domens dag.

Mången yngling utan styrman och mål

Min rubrik: Lidelsens lön, slaveri under världen och dess lustar

Sommarkvällen har ett tjugande behag, då ungdomen leker i det gröna, och mången troende yngling, som under vintern sjöng och bad till Gud, synes nu arm i arm med världen vandra vid skenet av Sodoms brand, lidelsens eld. Den frigjorde anden har ånyo blivit en slav under världen och dess lustar, och under musikens toner vandrar han, som en gång var på väg till himmelen, allt längre ifrån Gud och närmare skuggornas hem. Nasiren sover i Delilas sköte, medan vällusten rakar hans huvud. »De filistéer över dig!» Vilken syn! Dygdens ängel vadar i sitt blod. Nasirens ögon genomborras av begärens makt.

Dom 16:19 f s 248 Nu lagade hon så, att han somnade in på hennes knän; och sedan hon hade kallat till sig en man som på hennes befallning skar av de sju flätorna på hans huvud, begynte hon att få makt över honom, och hans styrka vek ifrån honom. 20Därefter ropade hon: "Filistéerna äro över dig, Simson!" När han då vaknade upp ur sömnen, tänkte han: "Jag gör mig väl fri, nu såsom de förra gångerna, och skakar mig lös"; ty han visste icke att HERREN hade vikit ifrån honom.

Bunden föres han bort för att under världens hån mala sina gärningars frukt.

Himmelen **s 248, sen 249**) upphäver en stor klagolåt, och fromma hjärtan brista. Inga ord kunna skildra det fasansfulla i de kristnas avfall.

Dom 16:21 s 248 21Men filistéerna grepo honom och stucko ut ögonen på honom. Därefter förde de honom ned till Gasa och bundo honom med kopparfjättrar, och han måste mala i fångelset.

Den från Gud frigjorde, slav under världen och dess lustar

Min rubrik: Syndens nästen=förlusteställen=dåligt sällskap

Syndens nästen, som äro förrådiskt lockande, uppspärra sina gap, och unge män rusa in, likasom får, mitt i elden. De hava intet högre mål än att roa sig, och dessa äro de som leva glatt, så länge det räcker till, och hava många fastän dåliga vänner på *teatern* (spärrad stil, min markering) och andra ännu sämre förlusteställen. Men överträdarens väg är hård. Ormtjusaren bliver stungen till sist. Var noga i val av umgängeskrets! Fly dåligt sällskap!

Den som roar sig i världen blir stungen. Akta dig.

Min rubrik: Att följa med strömmen=att förvillan och förvillas

1:o De följa med strömmen. Se, där brusar det bottenlösa djupet. Unge man, vänd om! Ingen kan vara vissare om sin undergång än dessa veklingar, som ej ha mod att säga nej. »De äro såsom agnar, vilka vädret bortdriver.»

Job 21:18 s 249 De borde ju bliva såsom halm för vinden, lika agnar som stormen rycker bort.

I ensamheten gråta de över sig själva, och släkt och vänner lova de bättring, men, då kamraten kommer, svänga de sig om med ett hånskratt och göra våld på sig själva. Den ena stunden åkalla Herren och den andra stunden förbanna sig och svärja, att man icke är hans lärjunge! Skulle dessa kunna bestå i domens allvarliga tider, då hjärtan uppenbaras, eller förbliva i de rättfärdigas samfund? O nej! De följa med strömmen och fjärma sig alltmer ifrån det heliga. Att förvilla och förvillas, är den ogudaktiges del. Att följa med strömmen är att fjärma sig från det heliga. Det är att förvilla och förvillas.

Min rubrik: Teckning av den gudsfrånvända världen, den värld som följer med sin tid

Den unge mannen, som har ett vårdat yttre, och den unga kvinnan, som djupare respekterar modejournalen än Skriften, rycka på axlarna och säga: »Man måste följa med sin tid.» Ja, så är det. Barnen uppfostras mera för den moderna tiden än för evigheten, mera för en ära, som de aldrig föddes till, än för sin bestämelse och bliva därför sorgliga missfoster av en förvärd uppfostran, utåtvända och bortkomna från det (s 249 sen 250 liv, som är av Gud. Hemmen inrättas och borden dukas efter den fina världens smak; man vill spela rollen av att vara rik och förnäm och lever över tillgångarna. Om arbetaren tjänar 50 öre eller 50 kronor i veckan går på ett ut, ty pungen är lika tom som njutningsbegäret, då nästa likvid ingår. Ingen vill böja sig under den andre, och ett tjänande sinne är sällsynt till och med bland de kristna. Även de följa med strömmen. Den unga fröken upptager varje nytt mod, ynglingen vill bli herreman, den förständige arbetar sig upp och når ärans höjder, den tanklöse roar sig. Det går ett rop från pol till pol, att alla skola tillbedja det gyllene belätet, och folken nedfalla och säga: »Man måste följa med sin tid.»

2 Mos 32 s 250 Guldkalven

Den gudsfrånvända världen=den moderna tiden. Kännetecken; den unge fostras till en ära som de aldrig föddes till, inte för evigheten. Observera att det står ”ett tjänande sinne är sällsynt även bland de kristna”. Alltså kritik av tillståndet bland de kristna.

Min rubrik: En karaktär av järn och lera och samhällets två sidor

Men hur skall ett samhälle kunna bestå, som den ena gången ropar: »hosianna», och den andra: »korsfäst!»?

Matt 21:9 s 250 Och folket, både de som gingo före honom och de som följde efter, ropade och sade: ”Hosianna Davids son! Välsignad vare han som kommer, i Herrens namn. Hosianna i höjden!”

Mark 15:13 s 250 så skriade de åter: ”Korsfäst honom!”

Och hur skall en karaktär, som är byggd av både järn och lera, kunna bestå under närvarande tid, då så många revolutionära element och stora krafter äro i verksamhet? Låt vara huvudet är av guld. Var och en som vill rädda sitt eget och andras liv, måste framför allt vörda samvetets bud; och den, som trampar sin övertygelse för att vara kejsarens vän, förlorar både världens aktning och Guds vänskap. Den falska världen hälsar dig med glada ansikten, om du går hennes ärenden, men föraktar dig i sitt hjärta. Ack, såge du allt skrymteri, som döljer sig bakom alla dessa smickrande ord och ärebetygelser, skulle du genast vända ryggen till hela sällskapet. Ingen faller en tår vid

din grav. Ingen lossade repet på förrädarens hals. »Vad kommer det oss vid? Du får själv svara därför.» (Matt. 27: 4.)

Dan 9:40 ff s 250 40 Ett fjärde rike skall ock uppstå och vara starkt såsom järn, ty järnet krossar och sönderslår ju allt; och såsom järnet förstör allt annat, så skall ock detta krossa och förstöra. 41 Men att du såg fötterna och tårna vara delvis av krukmakarlera och delvis av järn, det betyder att det skall vara ett söndrat rike, dock så att det har något av järnets fasthet, ty du såg ju järn vara där, blandat med lerjord. 42 Och att tårna på fötterna voro delvis av järn och delvis av lera, det betyder att riket skall vara delvis starkt och delvis svagt.

Matt 27:4 f s 250 och sade: "Jag har syndat därigenom att jag har förrått oskyldigt blod." Men de svarade: "Vad kommer det oss vid? Du får själv svara därför." 5 Då kastade han silverpenningarna i templet och gick sin väg. Sedan gick han bort och hängde sig.

Det är skillnad på världen och den falska världen. Se i övrigt inledningen

Min rubrik: Ro mot strömmen, det kan även kultur och vetenskap göra

Följ icke med strömmen! Hav mod att säga nej. De bästa människor, som någonsin levat, äro de, som icke »följde med sin tid» utan rodde **(250 sen 251)** emot strömmen, och vilka så fruktade Gud, att de ej fruktade för något annat än synden. Banbrytare på reformationens, kulturens och vetenskapens områden hava, utan hänsyn till andras omdömen, följt sin egen övertygelse. Och de hava delat enahanda öden. Samtiden har hånat dem, men eftervärlden prisar dem, och nationerna kunna till och med kivas om äran, att få bära deras namn. Den rättfärdiges minne lever i välsignelse, men den ogudaktige har sitt namn i sanden.

Se inledningen

Min rubrik: Generaliserad svartmålning med anspråk på sanning

2:o. Vart leder strömmen? Modegalenskap, vansinne, fattigdom, svindlerier, skandaler, självmord, ett förfelat liv, en skamlig tillvaro och ett sorgligt slut äro följderna av en osund riktning. Förgäves söker man hålla sig uppe, då ormen äter sig in allt djupare och närmare ens hjärta, och faller med utsträckta vingar till marken. Hälsan är bruten och arvedelen förspild med skökor, skandaler blottas och medaljer avtagas, ifrån den hemliga vrån framträder synden dödsblek och vålnadslig för att sakfällas inför sanningens domstol, och syndaren måste uppbära följderna av de synder han övat och liksom Ananias och Safira jordas i samma grav.

Apg 5:10 s 251 Och strax föll hon ned vid hans fötter och gav upp andan; och när de unge männen kommo in, funno de henne död. De buro då ut henne och begrovo henne bredvid hennes man.

Varje människa bär sin egen väg inom sig själv. »Och vad en människa sår, det måste hon uppskära.»

Gal 6:7 s 251 Faren icke vilse. Gud låter icke gäcka sig. Ty vad människan sår, det skall hon ock skörda.

Allt klandervärt beror av osund riktning. Det skall sakfällas inför sanningens domstol.

Min rubrik: Domen

Den berusande kalken är tömd. Då hör man Belsazar upphäva ett skri. En stund är kommen, som ej den skickligaste hovnarr kan skämta bort. Döden, domen, evigheten kommer.

Dan 5:9 s 251 Då blev konung Belsassar ännu mer förskräckt, och färgen vek bort ifrån hans ansikte, och hans stormän stodo bestörta

Ingen gudsförnekare, ingen hädare upplåter sin mun, när Gud börjar tala och den allsmäktige reser sig till doms. — Strömmen leder till undergång. Själ och kropp ruineras. All självständighet förloras. Fåfångan, lyxen, högmodet, lidelserna och synden taga överhanden. Den moderna tanken undantränger den barnsliga tron, och själen går in i (251 sen 252) evigheten utan hopp. Människohanden, utan stöd, faller till marken. Vad ligger där bortom?

2 Mos 17:12 s 252 12 Och när Moses händer blevo tunga, togo de en sten och lade under honom, och på den satte han sig; sedan stödde Aron och Hur hans händer, en på vardera sidan. Så höllos hans händer stadiga, till dess solen gick ned.

Att följa strömmen leder till undergång. Här också ny tanke vars närmare innebörd inte utvecklas. ”Den moderna tanken undantränger den barnsliga tron, och själen går in i evigheten utan hopp”. s 251 f

Min rubrik: Bilden av den genom synden förslavade förfärande

Kunde jag framkalla deras bild, som gått förlorade av brist på levnadsmål eller tidigt övande av lasten, tror jag, att ingen av eder skulle kunna uthärda en sådan syn. Mina varningsrop skulle vara överflödiga, om jag blott kunde samla en tusendedel av dessa, vilka, förslavade genom synden, drivas liksom får till slaktbänken.

Jes 53:7 s 252 Han blev plågad, fastän han ödmjukade sig och icke öppnade sin mun, lik ett lamm, som föres bort att slaktas, och lik ett får, som är tyst inför dem som klippta det ja, han öppnade icke sin mun.

Sen på dessa irrstjärnor av stirrande, uttryckslösa ögon, som fara utan mål över lustarnas himmel.

Brist på levnadsmål eller övande av laster i unga år innebär förslavning som får förfärande följder

Min rubrik: De unga kristna föddes till kungar att härska över landet, men förspilde sitt arv och får bära världens förakt

3:o. De föddes till konungar, men ville hellre roa sig med jakt och andra äventyr än sysselsätta sig med de allvarliga ting, som utbilda hjältarna för livets kamp. Den gyllene spiran förföras, kronan överlåtes till en annan. Fienden intager landet, medan ynglingen jagar efter jordens skuggbilder, och han, som föddes till att härska, dör såsom fattigstughjon, ruinerad på allt, slagen i järnbojor, med utstungna ögon bärande världens hån och förakt. Men ve den, som är föremålet för hans förbannelse, då han ropar om hämnd för det ena av sina ögon! Ve de vilseförda, och ve den, som vilseför!

Dom 16:28 s 252 Men Simson ropade till HERREN och sade: ”Herre, HERRE, tänk på mig och styrk mig allenast denna gång, o Gud, så att jag får taga hämnd på filistéerna för ett av mina båda ögon.”

Med sin stora begåvning hade han kunnat vara till stor nytta för samtiden och sluta sina dagar som en vördad patriark, men nu bäres han bort i ruset av sin dårskap och jordas i graven utan saknad av en försummad omgivning. Den, som är alltför »beskedlig» att kunna bryta mot världens vanor, och den som alltid påverkas av andra men sällan av någon kraft inifrån försvagas allt mer och mer och är ej i stånd att kunna ingjuta nya, friska tankar och de andeströmmar, som höja livet och göra omgivningen bättre. Vad skall den kunna uträtta,

som bara följer med? Hans liv är (**252 sen 253**) förfelat. Låt honom vara! Han följer med strömmen.

Många, som kunnat vara lärda män, sitta nu, berövade förståndets ljus, på hospitalet eller ligga i en syndares grav, borttryckta i sina halva dagar. Vad ont hava de gjort? Svaga för kamraternas hån, ville de ej utpekas, och därför gingo de med och drevo allt längre bort. Ja, dessa äro de, som följa med stundens ingivelse och nu, likt Esau, begråta sin förstfödslorett.

EG tänker sig ett samhälle styrt av gudsmän som följer Gud och går mot strömmen. Allt går överstyr och förvandlas till dess motsats när kristna unga män sviker sin kallelse och följer ”världens vanor”.

Min rubrik: Förmaningar och varningar till den enskilde.

Parafras på Ordspr 7:6-27

Vakten eder för orena tankar och fantasier! Given icke rum i edra hjärtan för orena bilder, men hållen Kristus helig! Synden i världen är ej så farlig som synden i hjärtat. En karaktär ruineras icke utifrån, men inifrån. »Bevara ditt hjärta! Ty synd står för dörren.» Sky alla syndens och lastens tillhåll. Hellre må du, liksom Josef, gå i fängelse än överlämna dig åt lasten. »Bland de fåkunniga blev jag varse ibland ungdomen en dåraktig yngling, som gick på gatan förbi hörnet, där en sådan bodde, och tog vägen till hennes hus i skymningen, på aftonen av dagen, i mörka midnattsstunden. Och se, en kvinna gick honom till mötes. Hon var yster och vild. Genast följde han henne efter och gick såsom en ox till slaktning och såsom en hind rusar emot jakttyget, till dess pilen genomborrar hans lever; han gick såsom en fågel till snaran, utan att förstå, att den var utlagd för hans liv. Ej göre ditt hjärta avsteg till hennes vägar, och ej förirre du dig på hennes stigar! Ty många slagna har hon fällt, och stort är antalet av de dräpna. Till dödsriket gå vägarna till hennes hus, bära ned, ned, ned till dödens kamrar.» Ordspr. 7. Gud allsmäktig bevara eder!

Ordspr 7:6-27 s 253 6Ty ut genom fönstret i mitt hus, fram genom gallret där blickade jag; 7då såg jag bland de fåkunniga, jag blev varse bland de unga en yngling utan förstånd. 8Han gick fram på gatan invid hörnet där hon bodde, på vägen till hennes hus skred han fram, 9skymningen, på aftonen av dagen, nattens dunkel, när mörker rådde 10Se, då kom där en kvinna honom till mötes; hennes dräkt var en skökas, och hennes hjärta illfundigt. 11Yster och lättsinnig var hon, hennes fötter hade ingen ro i hennes hus. 12Än var hon på gatan, än var hon på torgen vid vart gathörn stod hon på lur. 13Hon tog nu honom fatt och kysste honom och sade till honom med fräckhet i sin uppsyn: 14”Tackoffer har jag haft att frambara; i dag har jag fått infria mina löften. 15Därför gick jag ut till att möta dig jag ville söka upp dig, och nu ha jag funnit dig. 16Jag har bäddat min säng med sköna täcken, med brokigt linne från Egypten. 17Jag har bestänkt min bädd med myrra, med aloe och med kanel. 18Kom, låt oss förnöja oss med kärlek intill morgonen, och förlusta oss med varandra i älskog. 19Ty min man är nu icke hemma han har rest en lång väg bort. 20Sin penningpung tog han med sig; först vid fullmånstiden kommer han hem.” 21Så förleder hon honom med allahanda fagert tal; genom sina läppars halhet förför hon honom. 22Han följer efter henne med hast, lik oxen som går för att slaktas, och lik fången som föres bort till straffet för sin dårskap; 23ja, han följer, till dess pilen genomborrar hans lever, lik fågeln som skyndar till snaran, utan att förstå att det gäller dess liv. 24Så hören mig nu, I barn, och given akt på min muns tal. 25Låt icke ditt hjärta vika av till hennes vägar, och förvill dig ej in på hennes stigar. 26Ty många som ligga slagna äro fällda av henne, och stor är hopen av dem hon har dräpt. 27Genom hennes hus gå dödsrikets vägar, de som föra nedåt till dödens kamrar.

EG får en klockren träff för sitt tänkande i Ordspråksboken 7.

Min rubrik: För lantflickan, den sköna staden ett Sodom

Den unga kvinna, som från landsbygden begiver sig till de större städerna för att, som hon menar, skaffa sig en bättre och lyckligare ställ (**253 sen 254**)ning, mötes av förrådiska lockelser, som hon ej är mogen att vare sig bedöma eller emotstå, och satan har övade tjänare, som förstå att bedåra de menlösa. För mången lantflicka har den sköna staden, som hägrade för hennes blickar, blivit det Sodom, där hon sjönk i den djupaste förnedring.

Far ej upp till huvudstaden utan att på förhand vara försäkrad om plats eller hava någon välkänd person, som tager vård om dig. »Ve världen för förförelsernas skull, ty förförelse måste komma, dock ve den människa, genom vilken förförelsen kommer!»
Matt 18:7 s 254 Ve världen för förförelsernas skull! Förförelser måste ju komma; men ve den människa genom vilken förförelsen kommer!

Ve eder, som locken de oskyldiga in i edra garn! Se, himmelens drottning ligger slagen, och dess invånare sörja och begråta hennes fall. Men den vilseförda ropar hämnd över eder.

Upp 18:9 s 254 Och jordens konungar, som hava bedrivit otukt och levat i vällust med henne, skola gråta och jämra sig över henne, när de se röken av hennes brand.

Unga flickor varnas för Stockholm. Behöver vid flytt någon som tar vård om henne.

Min rubrik: Fly ungdomens lustar. Fly för livets skull

Följ icke med strömmen! Jag behöver icke säga dig, att ingen av de fallna velat eller tänkt så illa. »Det är ej så farligt», säger alltid den, som kör närmast bråddjupet. Den enda vägen till seger är understundom att fly likt fågeln till sitt näste och barnet till modersfammen. Fly ungdomens lustar! Fly för ditt livs skull, och undsätt din själ på berget, så att du ej förgås. Jesus är ungdomens enda hopp.